

- Vit hava einki annað val. Eg hugsi bara um øll tey árini, Mikkjal ikki hevur fingið nøktandi fakliga hjálp og hvussu nógv hjálp hann hevði kunna fingið, um onkur loftaði tí tíðliga, sigur Rebekka Niclasdóttir Dahl.

áleið hálvannað ára gamal.

Trupult at viðurkenna støðuna

Tá ið Mikkjal var hálv annað ára gamal fekk Rebekka eina upp-ringing frá vøggustovuni. “Har er okkurt serligt við honum”, vóru boðini. Eini boð, sum Rebekka ikki var klár at taka ímóti.

- Eg hevði trupult við at góðtaka tað beinan vegin. Men tá hann bleiv tvey ár varnaðist eg, at har veruliga var okkurt serligt við honum, sigur Rebekka Niclasdóttir Dahl.

Sambandið millum Rebekku og Mikkjal bleiv ikki ment, sum tað eigur. Hann var ikki so kerligur, sum onnur børn og hann byrjaði at tosa uppí saman um tey somu tingini.

- Eg las nakrar bókur og fann tilfar fram og tað gjørdist skjótt greitt fyri mær, at hann hevði autismu. Hann uppfylti øll krøvini til tað. Eg byrjaði so smátt at viðurkenna, at mítt barn hevði sertørv, sigur Rebekka Niclasdóttir Dahl.

Mikkjal kom tá inn í skipanina hjá Sernámi sum tvey ára gamal, og hann fekk taluvenjing. Tað var tó eingin, sum vildi taka tað fyri fult, at Rebekka metti drongin hava autismu.

- Tey kundu viðurkenna, at hann helst hevði nakað av Adhd, men tey vóru ikki samd við mær í, at hann hevði autismu, greiðir Rebekka Niclasdóttir Dahl frá.

Honum tørvar bara kærleika

Tá ið Mikkjal var 9-10 ára gamal fór hann til stóra kanning hjá Sernámi, har tey skuldu taka endaliga støðu til, um hann hevði autismu ella ikki. Tá varð hann longu kannaður fleiri ferðir, og hann hevði lopið eitt ár í skúlanum um, tí hann ikki var klárur til at fylgja sínum javnaldrum.

- Vit útfyltu eitt spurnarskema, men tey eygleiddu ongantíð meg og sonin saman, sigur Rebekka Niclasdóttir Dahl, sum varð skelkað av úrslitinum.

Tí, tá Sernám varð liðugt við kanningina vóru boðini, at tey mettu ikki hann var autist, og at tað einasta honum tørvaði var kærleiki.

- Tað var hart at fáa at vita, tí eg føldi tað sum, at tey tóku eina so rámandi niðurstøðu uttan so mikið sum at síggja okkum bæði saman, sigur Rebekka Niclasdóttir Dahl, sum tó var blivin so mikið tvør tá, at hon gjørdi bart.

- Eg var so troytt av øllum fundunum, tey óendaligu skjøluni eg skuldi útfylla og hvat veit eg – alt meðan Mikkjal onga hjálp fekk, sigur Rebekka Niclasdóttir Dahl.

Rebekka vendi sær síðani til læraran hjá Mikkjali, Jógvan Henriksson í Santa Frans skúla. Hann hevur stuðlað Rebekku frá byrjanini í, at Mikkjal hevur havt

eitt hvørt álvarsamt at dragast við. Men tá Sernám kom eftir, at drongurin einans tørvaði meira kærleika í heiminum, orðaði lærarin eitt erligt skriv, har hann greiddi frá sínari hugsan. Hetta skriv tók Rekebba við til kommunulæknan.

- Hann var erligur um støðuna, og tað gjørdi, at vit finga ávísing til Psykiatrisk Depilin til eyka kanningar, sigur Rebekka Niclasdóttir Dahl.

Tríggjar diagnosur

Tá ið avtornaði hjá Psykiatriska Deplinum vísti tað seg, at Mikkjal, sum tá var 12 ára gamal, hevði tríggjar ymiskar diagnosur. Tvær teirra eru autisma og sjúkan ADD. Tað fekk frið í sálina hjá Rebekku Niclasdóttir Dahl og manni hennara Jens Paula Dahl, men bert í eina lítla stund.

- Tað fyrsta, sum slær teg er, okay, hvat nú. Hvussu skulu vit nú skipa lív hansara so, at hann kann fáa nóg nógv menning og læring beinan vegin, sigur Jens Pauli Dahl.

Men tað næsta stríðið kemur, tá ið tey bæði varnast, at skipanin ikki sær barnið – tey síggja bara diagnosuna.

- Mikkjal er sosialur, hann hevur góðar vinir og trívist væl í flokkinum. Men hvussu hann er, hevur ongan týdning í viðgerðarætlanini hjá teimum ymisku stovnunum, tí tey síggja bara diagnosuna. Og tey hava eina “autismuætlan”, sum verður kroyst niðuryvir hann, hóast tað als ikki riggar til hansara tørvir, sigur Rebekka Niclasdóttir Dahl.

Tók sakina í egnar hendur

Tá ið Rebekka og Jens Pauli komu eftir, at pengar ikki í nóg stóran mun vóru til staðar at hjálpa dronginum, og somuleiðis, at tey ikki vórðu møtt við virðing fyri Mikkjali og hansara serstøku tørvum, valdi Rebekka at taka sakina í egnar hendur. Hon fór frá at lesa á søgu og samfelagsdeildini á Fróðskaparsetrinum, til at lesa til lærara við linju innan sernámsfrøði og somuleiðis fer hon komandi ár at fáa sær útbúgving við heitinum autismupilotur. Hon er somuleiðis stuðul í skúlanum í Kaldbak.

- Støðan er so óúthaldilig, at eg mátti fáa mær førleikarnar til at hjálpa mínum barni. Eg fann útav, at eingin fór at ansa eftir mínum barni, um eg ikki gjørdi tað sjálv. Psykiatrisk depilin var fantastiskur við okkum, og tey hava givið okkum boð um, hvønn heilivág Mikkjal skal taka. Men eg nokti at geva honum heilivág, um ikki ein heildarætlan fyriliggur fyri, hvussu hann skal mennast av sum menniskja eisini. Tað kann ikki bara doyvast burtur. Hann er bara soleiðis, sum hann er, við teimum sjúkum hann hevur, og eg vil ikki royna at broyta hann – eg